

REVISTA^o NOVA

Any I. - N.º 31

Barcelona, 5 de Novembre de 1914

20 cèntims

DONA AGENOLLADA, per Aristides MAILLOL

CLIXE CREDIT PER LA REVISTA «L'ART DÉCORATIF»

**C IMPRENTA
EMILI GABAÑACH, S. en C.**

Impressions de totes menes
ben fetes i a bon preu :

Diputació, n.º 308 - BARCELONA

OBRA DOR DE DAURATS I DECORACIÓ ANTIGA I MODERNA
IMITACIONS A BRONZE MARBRE
MARFIL I ALABASTRE : ESPECIALITAT
EN RESTAURACIÓ D'ANTIGUITATS
A. LLUCH i J. OLIVA
MALLORCA 286 BAXOS ENTRE LLURIA I BRUCH
BARCELONA

May
FOTOGRAFIA
D'ART
ROSSELLO 277

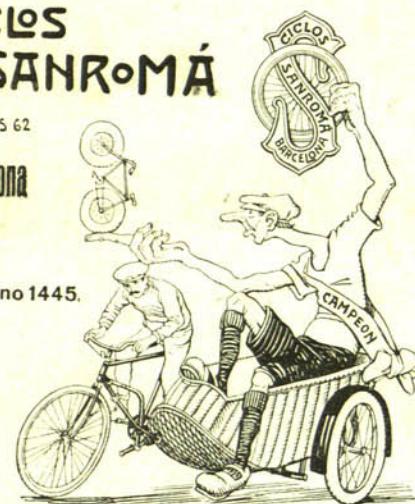

**CICLOS
SANROMÁ**

BALMES 62

Barcelona

Teléfono 1445.

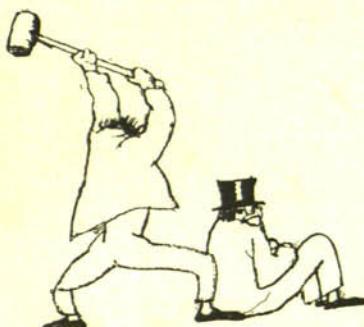

Confiserie - Pâtisserie - Bombonnerie
Saló de The - Horxateria - Grill Room

ROYAL

Rambla d'Estudis, n.º 8

··· Telefon n.º 2671 ···

— Qui no anuncia no vén. ¿Ho sent?

Feu circular REVISTA NOVA

**FAIANS CATALA
SANTIAGO SEGURA SC
GRANVIA 615
BARCELONA**

**BELLES SA
MDCDENE**

ARRUGUES: TAQUES I CICATRIUS: ERUPCIONS I MALLTIES DE LA PELL:
PEL MOIXI: CAIGUDA DEL CABELL:
OBESITAT: MASSATJE: MANICURA
ETC.

RBLA DEL CENTRE 7
PRL.

**P. REIG I FILL
CONSTRUCTORS DE MOBLES**
CASA FUNDADA EN 1852

DESPATX
EXPOSICIÓ I VENDA
R de Catalunya 23

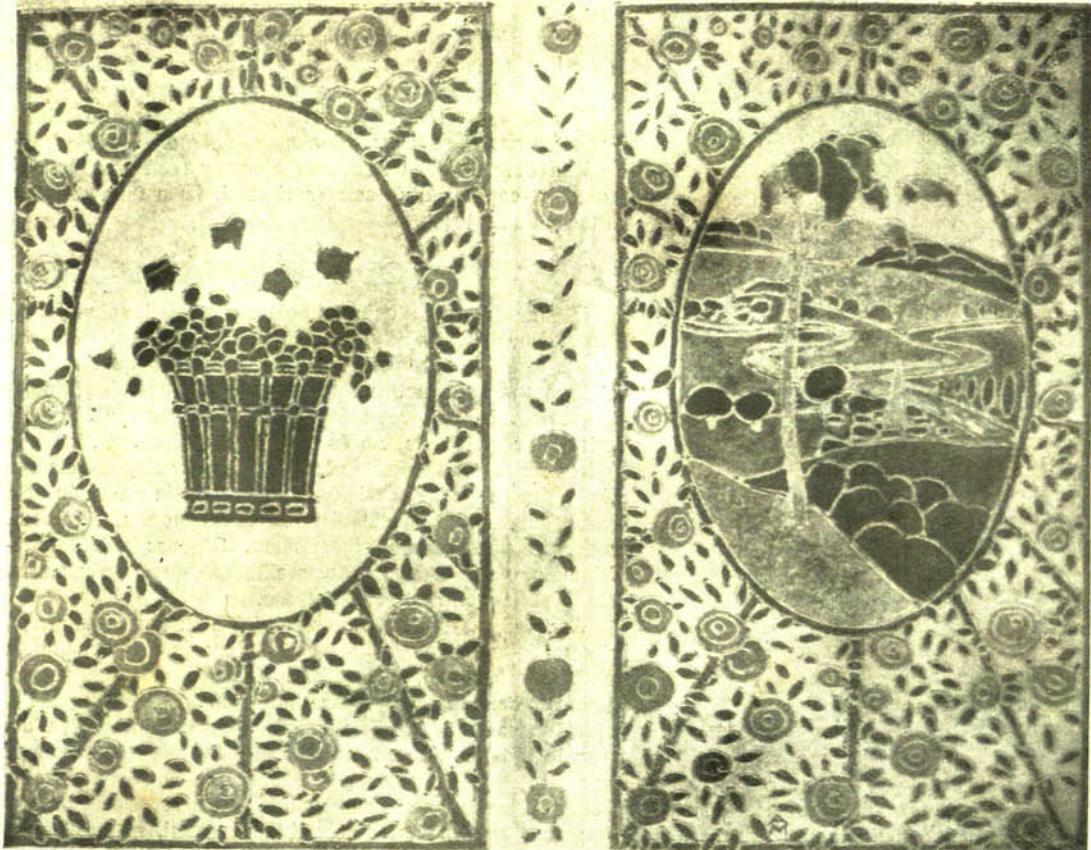
TALLERS
UNIVERSITAT 21
BARCELONA

*¿Volent tenir sempre
els mobles il·lustres?
Comprin*

L'AUTOLAK

producte a base de cera
PREUS
1'00, 2'50 y 4'50 ptas

**DE VENDA
PORTAFERRÍA 17
FARRÉ y ASENSIO**

Enquadernació per Andreu MARE

**Subscripció oberta per REVISTA NOVA en favor
de les víctimes franceses de la guerra**

SUMA ANTERIOR. Ptes. 561

DESAPARICIÓ DE "REVISTA NOVA"

REVISTA NOVA té de plegar. REVISTA NOVA ha sofert una enorme equivocació al creure en un públic avid de posar-se al corrent de les interessantíssimes qüestions que les arts modernes plantejen a diari i dels avenços que realitzen. No és que aqueix públic hagi fallat per complet; els nostres lectors augmentaven cada dia, malgrat que ara darrerament les circumstancies no fossin gens propícies. Emprò aqueix augment se feia tan lentament que l'Empresa ha agotat les enormes quantitats pressupostades sense atanyer l'equilibri econòmic.

Ens dol que la nostra revista desaparegui perquè no havem encara dit una infima part de les coses apremiantes i negligades respecte a les palpitanques qüestions artístiques i ens temem que les publicacions artístiques que resten no se'n preocupin pas més ara que avans d'apareixer REVISTA NOVA, fent aixís que la nostra ciutat persisteixi en aqueix conservadurisme artístic tan asfixiant per a les Belles Arts.

De totes maneres, sense REVISTA NOVA com amb ella, el nostre esforç personal serà sempre empleat en prò del desvetllament artístic del nostre poble, induint-lo a interessarse pels problemes de les modernes Arts plàstiques fins a lograr posar-lo al corrent del moviment modern.

Al remerciar als nostres lectors volèm expressar-lo ben senyaladament als nostres amics de la premsa que no han escatimat els encoratjaments al nostre esforç. Pels encoratjaments entusiastes i espontànies dels artistes, crítics i distingides personalitats del estranger tenim també una gratitud profunda.

Lo Bell no és pas l'imitació d'un tipu preestablert sinó l'emanciació de tot lo sublim contingut en cada veritat nova entrevista per un temperament.

EMILI BERNARD.

**LES ENQUADERNACIONS
DE L'ANDREU MARE I EL
NOU ART DECORATIU
FRANCÈS**

El reviscolament de les Arts aplicades que inicià Viena simplificant les formes d'arts desaparecudes, que l'Anglaterra secundà amb l'estilització de la simplicitat japonesa, produí una grossa sensació entre els artistes decoradors i crítica dels demés grans països. Semblaven aqueixes dues escoles modernes les creadores del nou estil, pressentit i desitjat amb un estrany dalit messianic. El nostre gust modern, tan exigent, desseguida vegé que aqueixes formes devien monòtones i pobres a l'Anglaterra i pretencioses a l'Austria. No n'hi havia prou de la riquesa de materials i de la perfecció escrupulosa amb que els articles *modern styl* eren confeccionats; no bastava la correcció i la proporció de les línies qu'els dibuixaven, quan aqueixes formes no apareixien disbaratades. Hi havia devegades en aquelles formes més acertades una certa pocassolta, una certa impertinentia intenció altres vegades, un «je ne sais quoi» que diria en Baudelaire, un «no sé qué» molesto que no era ni fredor, ni semblava manca de gust, ni llordor, ni res de definit, que feu que, sense discussió, la moda anglesa i austriaca moris per a donar lloc a noves recerques.

Paris entrà en escena amb el *style nouveau* dels Bing, Bidaux, etc., l'estil Exposició Universal de 1900, d'èxit estrepitos, internacional i, afortunadament, efímer. No podria pas dir-se que l'estil francès del 990 pastixés a cap art passada o extrangera; algú pretengué que les ondulacions axurriacades d'aquella ornamentació eren enmatlevades al art del Extrem Orient; error, il·lusió òptica, miratge. Quan ens acostem aquestes arts de l'Asia Oriental no hi sabem pas veure aqueix element. No obstant, l'originalitat d'aquell nou estil no bastà pas a salvar-lo de la mort més miserables. La forta organització estilitzadora que l'infantà; el lloc preeminent concedit dintre'l nou estil a les plantes, als animals i fins a la figura humana i l'habilitat extrema d'aquells artífex no mitigaren gens la caiguda d'aqueix estil; perque el mal era en el seu origen: el mal gust declarat i precis que, passat el primer entusiasme, se veu evident d'una manera escandalosa. Els mateixos francesos siguieren els primers d'abandonar-lo.

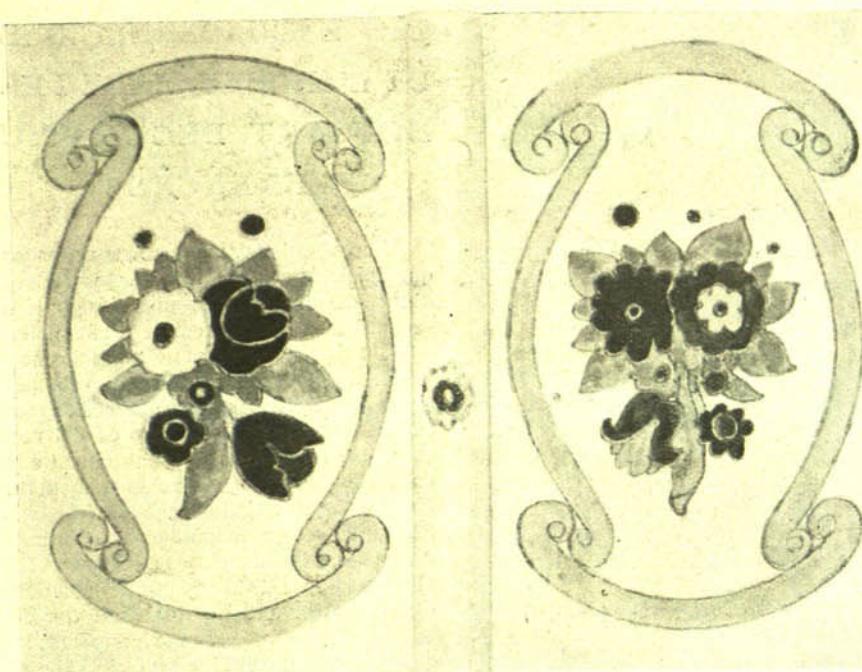
Aqueix fracàs decoratiu talment als francesos que per durant deu o dotze anys restaren aclaparats sota l'inèrcia més estèril.

Els alemanys se n'aprofitaren per a intentar a la seva vegada la creació d'un nou estil. El resultat sigué la cosa més horriblement monstruosa, més puerilment pocassolta que els humans han produït. Les idees manicomials més absurdes se feren corpòries; les formes més torturadores e illògiques siguieren presentades com models de pureza, de gracia o de grandiositat. Se confongué l'originalitat amb l'excentricitat.

L'Alemanya encomanà aqueixa verola a l'Austria, emprò sortosament l'infecció s'aturà aquí. No poguen exportar, l'Alemanya se'n pensà una: ¿què pot agradar a fòra d'Alemanya? Cerquem-ho i fabriquem-ho.

Aleshores fou quan els muniquesos agafaren la batuta i l'estil muniquès dominà. Aqueix estil és un pastixó delicios dels estils francesos. El Rococo, els estils dels Lluïsos, l'estil Lluís Felip, l'estil Directori, l'estil Restauració, tota la França creadora passà pel cedàs de Munic. D'aquí arrenca aqueix versallisme germanitzat de la llur arquitectura i jardineria, sovint gracioses i equilibrades. En la decoració d'interiors, els muniquesos han produït coses elegantes, sumptuoses, fines, somrisentes, pulcres, en una paraula, han fet l'interior amable i confortable, no sense que per això l'escola del mal gust original deixés de subsistir al costat de la dels bons decoradors.

Al veures als adornistes muniquesos a casa seva mateix en el Saló de Tardor del 1911, els francesos feren un bot com una casa i eixiren de l'ensopiment en que el fracàs del *style nouveau* els deixà. Artistes i critica esfigueren d'acord en assegurar el mal gust dels muniquesos i en omplir-los de dicteris e ironies; emprò se veia ben clarament que el juïu íntim de cadascú era del tot diferent; era evident que sols el xovinisme movia les plomes de la critica. De totes maneres, la reacció, l'impuls vers la conquesta del nou gust artístic era ja donat a França.

Enquadernació per Andreu MARE

Les diatribes contra l'estil muniquès, no obstant, no's pot pas dir que fossin del tot gratuites. Aquell «je ne sais quoi» baudelairià tornava a presentar-se devant dels pastixos muniquesos. El coneixement artístic hi era; el sentiment artístic, no. Lo millor de qualsevolga indústria d'art alemany traeix la manufatura, el motlló; fins lo fet a mà, intencionadament vacil·lant i tortuós per a produir la sensació vital, traeix això: l'intenció, l'impostura. Devant de l'art decoratiu alemany aqueixa impostura de vegades sols se descobreix posant-hi tota l'atenció, però desseguida revé implacable, escandalosa, impudenta.

La nova generació d'artistes decoradors francesos va a corregir això, a produir-se en contacte immediat amb els elements naturals que hagin de ornamentar, a vivificar l'arabesc i a situar-lo oportunament, sense vacil·lacions, sense deixar rès a l'exit d'etzar, ni a l'exit sancionat u oficial, a produir l'ornamentació pel mateix procés emotiu que floreix en la simfonía, en el poema o en el quadre de caballet.

D'aquesta generació l'Andreu Mare n'és fill amorós i fort. En el límitat ram de l'enquadernació hi ha demostrat una sensibilitat nova, un encís que desconegué la clàssica enquadernació. En Mare ha projectat també nombrosos mobiliaris, emprò sense la fortuna amb que pensà les enquadernacions.

Les enquadernacions den Mare soLEN ésser confeccionades en pergami i la decoració, incisa, és casi sempre en colors vius i clars. Aquesta policromia brillanta sobre'l blanc cremós del pergami és una festa gratíssima pels ulls, irradia alegria i optimisme; l'acció estètica d'aquestes enquadernacions sobre'l sòls òrgans de la sensació comunica un benestar casi fisiològic; és aquesta una bellesa sensual com la de la ceràmica o la dels vidres d'art. La policromia hi apareix amb una profunditat especial, potser per l'incisió que l'enclou i la dibuixa, potser per la calitat del pigment que sembla a la cera o recobert de cera. L'impressió primera i que es manté sempre més, encara que vagament, és la de incrustació, però sense la duresa tallant i inerta del bugit sino geminada, pastada com la dels diferents colors del jaspi.

Altre dels motius de seducció de les enquadernacions de l'Andreu Mare n'és l'ingenuitat, la simplicitat intensa de concepció i d'execució.

L'exemple d'aquest artista és molt recomanable emprò és molt difícil de seguir sense caure en la pseudo ingenuitat del genre muniquès.

A PROPOSIT DE LA GUERRA

EL Sr. SÁNCHEZ

«Todos esos héroes de la paz que han ensangrentado las calles de sus respectivas poblaciones, produciendo motines por causas nimias, están hoy en las líneas de fuego matándose unos a otros en nombre de otras doctrinas muy diversas de las que han predicado siempre».

Així parla encara un dels més insubstancials periodistes barcelonins, col·laborador d'un dels mes serios diaris locals. Es veritat que'l diari és més maurista qu'en Maura.

ELS HUNS I ELS ALTRE

Como cristianos y como amantes del arte lamentamos perdida tan valiosa, como hombres que razonan y que saben de la guerra comprendemos perfectamente la necesidad que obligó a los alemanes a demoler tan bello edificio (La Catedral de Reims) y, poniéndonos en su lugar, aprobamos el hecho.

Una defensa del barbarisme alemany molt semblant a l'anterior, copiada d'un setmanari carlí, fa la fulla artística (¡i tan!) de *La Veu*.

TODO VÍA MÁS DIFÍSIL

El gran valor ideològic del nostre temps—i, sobretot, no ho olvidem, mercés a França—li haurà donat l'hardenesa amb que els grans pensadors s'han llençat a la conquesta de la Veritat amb l'arma nobilissima e irresistible que s'ha anomenat «revisionisme», «revisió de valors». Aqueix cavaller de la Veritat, el revisionista, no és emprò sempre el pur. Entre'ls nostres autors moderns havem de distingir dues classes més. Primera: la del revisionista entusiasta excessiu dels seus primers èxits, que s'avicia i que revisiona a tort i dret, no sempre necessaria ni sincerament. Segona: la del falç revisionista, o siga la del simple paradoxista, que és la calamitat dels incautes i el titella dels entesos.

Aquí a Barcelona hi tenim un revisionista que cau dintre la primera de aqueixes dues categories; és un revisionista impur emprò genial, millor dit, un sofista genial que, no solament se complau en defensar amb igual brillantor el prò i el contra d'una mateixa qüestió sinó que, artista prodigiós, defensa lo indefensable en el moment més inoportú i després d'haver-hi acumulat totes les desventatges. Davant d'aquest art admirable ens admirarem sense reserves, ens hi embadalim, i, una vegada el número acaba, aplaudim amb entusiasme sincer. L'amor-propri, no pas massa viril, del nostre acróbat queda probablement satisfet, anodat de gloria, d'aquesta gloria palpable, que casi's pot mastegar, anomenada popularitat o distinció, que aquí és tot hu.

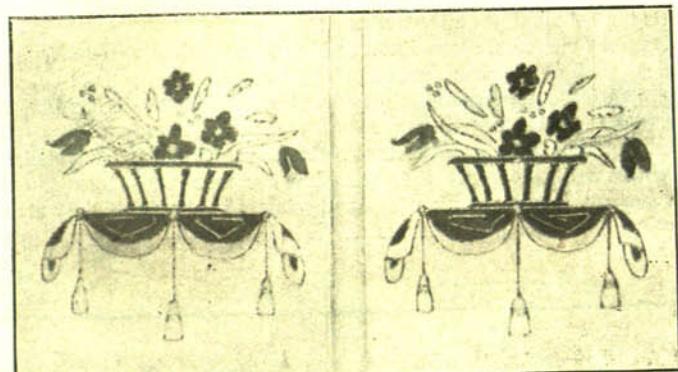
Aquest acróbat, emprò, defensant contra'ls seus propis sentiments —i malgrat les prudentes reserves— l'Alemanya actual, perdrà per la popularitat actual, no ja l'inmortalitat oficial, tan cara aquests esperits manyacs, sinó l'ànima i tot, la vera inmortalitat. Pel *xeniocentrisme* en *Xenius* ha venut la seva ànima al diable. I això és un terrible desencant pels que hi confiavem, pels que hi apreniem, pels qui aborrim les torretes de Vallcarca amb el mateix despecti que les torretes de marfil.

Tota imitació d'un soroll natural és, en música, un erro.—PELADAN.

CONSIDERACIONES SOBRE EL FUTURISMO

POR FRANCISCO IRIBARNE

Yo no soy conservador, sin padecer tampoco la manía innovadora. Me parece que todos los procedimientos, todos los medios, todos los materiales de que el hombre dispone deben emplearse en la construcción de nuevas obras de arte que den el testimonio de nuestra actividad propia, actual. En un artículo publicado por mí, hace algún tiempo, dije algo que va más allá de las teorías futuristas; propuse la más radical transformación del lenguaje, dejando solamente como medio único de expresar las más intensas emociones tres de las cinco vocales que figuran en el alfabeto y que son las más emotivas; las únicas que se usan natural o inconscientemente. Para defender mi proposición decía que el hombre, poseyendo una riqueza enorme de palabras, sólo recurre a sonidos breves que no tienen representación gráfica en los momentos en que necesita ser más expresivo; en

Enquadernació per Andreu MARE

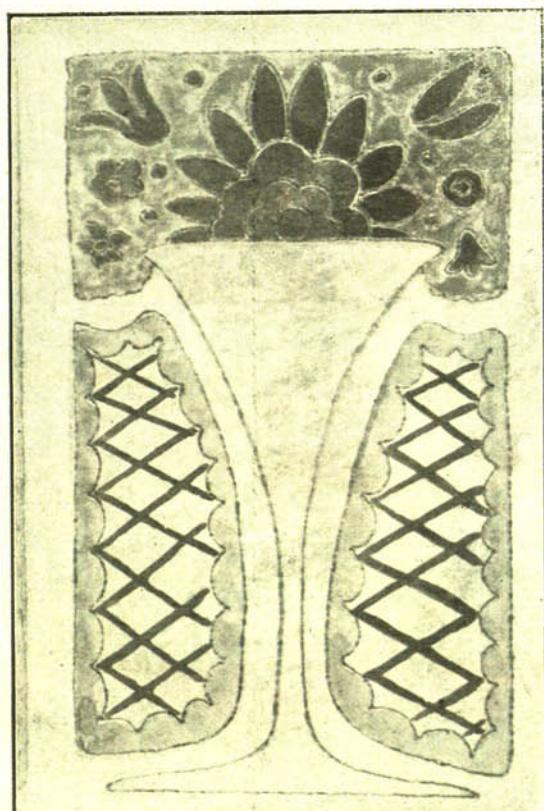
el instante en que su organismo vibra más intensamente. Para llegar a esto, yo comenzaba por suprimir no sólo la literatura sino toda comunicación por medio del lenguaje arcaico que usamos para perder miserablemente el tiempo sin lograr entenderlos. Decía también en el referido artículo que la mala costumbre de expresarnos con palabras ha llegado poco menos que a atrofiar nuestras más poderosas facultades, entre ellas la visión pervertida de tal modo por ideas falsas que aun en los mismos pintores se da el caso peregrino de ver el mundo exterior a través de la literatura. También en este punto ponía yo un ejemplo haciendo ver que la gente recuerda con mucha más facilidad una palabra que una línea. Algunas otras consideraciones hacia sobre los medios de expresión de la humanidad futura y no futurista en el sentido esencialmente literario que tiene hoy esta palabra.

El *futurismo*, como escuela literaria, me parece algo desplorable que no alcanzará fortuna desde el momento en que se presenta como una complicación en lugar de ser una simplificación. Las cifras, los guarismos, los signos algebraicos, la colocación y repetición de las letras, la disposición geométrica del discurso me parecen complicaciones inútiles y en cierto modo infantiles que no sirven para dar al lector ninguna emoción nueva; que no sugieren ninguna idea original. Pongamos un ejemplo: los futuristas escriben DECADENTE disminuyendo por orden el tamaño de las letras. Esto es infantil y no conduce a nada. Otros signos, sin embargo, que no están mal, como la línea recta al hablar de una carrera en automóvil en la que no hay que hacer ningún viraje ni se presenta ningún obstáculo. Pero una consideración primordial se opone al sistema futurista y es la cultura del lector. De este punto hay que partir para efectuar una labor positiva. Si convenimos en que el escritor elige su público y sólo de su público quiere hacerse entender, no es preciso utilizar signos específicos, porque estos signos serán algo pesados e innecesarios, contando con la predisposición del espíritu amigo que se halla dotado de una sensibilidad delicada, capaz de comprender nuestro pensamiento sin necesidad de ninguna aclaración superflua; sin que las palabras caigan o se levanten; sin que unas letras sean más grandes que las otras.

Las palabras en libertad ya no me parece una cosa tan absurda como el empleo de signos y líneas geométricas. Con las palabras en libertad se puede llegar a un grado mayor de emoción; pero siempre teniendo en cuenta que esto, al destruir la sintaxis gramatical, obedece a un impulso psicológico y sigue indefectiblemente la línea sinuosa de nuestras sensaciones parciales, sin perder la orientación emotiva predominante o fundamental. Con el verbo, el adjetivo, el sustantivo y algunas palabras puramente onomatopéicas se pueden producir clarísimas visiones de una intensidad extraordinaria, aun contando con la actual incultura del lector. Lo demás es hacer jeroglíficos indescifrables o efectuar una abdicación absurda volviendo, como dice el mismo Papini, á la incoherencia exclamatoria del lenguaje primitivo. «La audacia añade este inteligible futurista—me apasiona; la extrañeza me entusiasma;

Enquadernació per Andreu MARE

Enquadernació per Andreu MARE

la locura me atrae; pero es preciso llamar la atención sobre este fenómeno de «naturalización del arte». El deseo, el amor de cosas nuevas no debe exagerarse. ¿Es que habíamos agotado la fuente copiosa de la creación personal para abdicar de un medio verdaderamente artístico y nuestro?

«Podría darse el caso de que, por amor al arte, que es nuestro único amor, salgamos del arte mismo volviendo a la extrema vergüenza de la verosimilitud, a la verdad auténtica y de primera mano. Podría ser que, buscando la originalidad a toda costa se llegase a algo mucho más viejo que el arte mismo.»

Papini tiene razón y en sus palabras sólo podemos añadir que en el *futurismo*, como fuera de él, hay dos clases de hombres, los coherentes y los incoherentes, los normales y los anormales. En lectura, si perteneces a uno u otro bando, entenderás el lenguaje de tus congéneres. Nosotros, ante Marinetti, por ejemplo, estamos colocados cabeza abajo como Nietzsche ante la teoría del cristianismo: lo vemos todo a la inversa.

Exemple de Tipografia Descriptiva Futurista, PER CARRÀ

(Fragment)

ricchezza del mio spirito

GRAVITARE di masse perpendi-

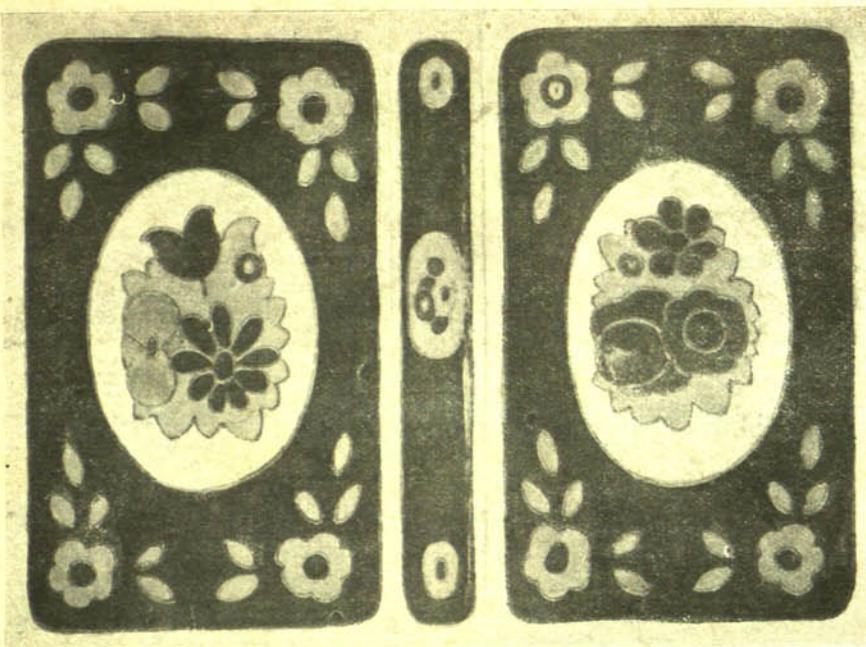
TAVO-

colari sul piano orizzontale del mio **LINO** di marmo

BIBITE RIBELLI contro volontà

SETE CEREBRALE LUSSO

8 odori di 41 femmine (occasionale croname-

Enquadernació per Andreu MARE

trato rastrellante) = 8 siluri = LUS SIALURI A slittare slittare
slittare sul pensiero

DOMINANTE

della mia
POVERTÀ

FORZA COMMERCIALE della personalità fisica di questi capolavori d'

A LCOVÁ
mercato notturno **FIERA** (meraviglioso gios-
trante illuminatissimo tintinnante)
E Q U I V O C O della prudenza

Provinciale

accidentalità inebriante

avvilimento visione (nostalgico sprezzante incom-
piuto orgogliosissimo)

(Fragment)

Exemple de «Paraules en
llobertat», PER MARINETTI

PONTE.

**300 TRAVI + 180 BARILI + 28 CANAPI
+ 900 BULLONI < PRESSIONE 150000 mc. +
150 TURCHI**

solemnità incomprendibile di 11 battaglioni sui sentieri ondulati
alteure di Joruk irte di punte

immobilità da spettatori
ufficiali a cavallo più grandi del vero fate
presto colar giù l'esercito sul ponte

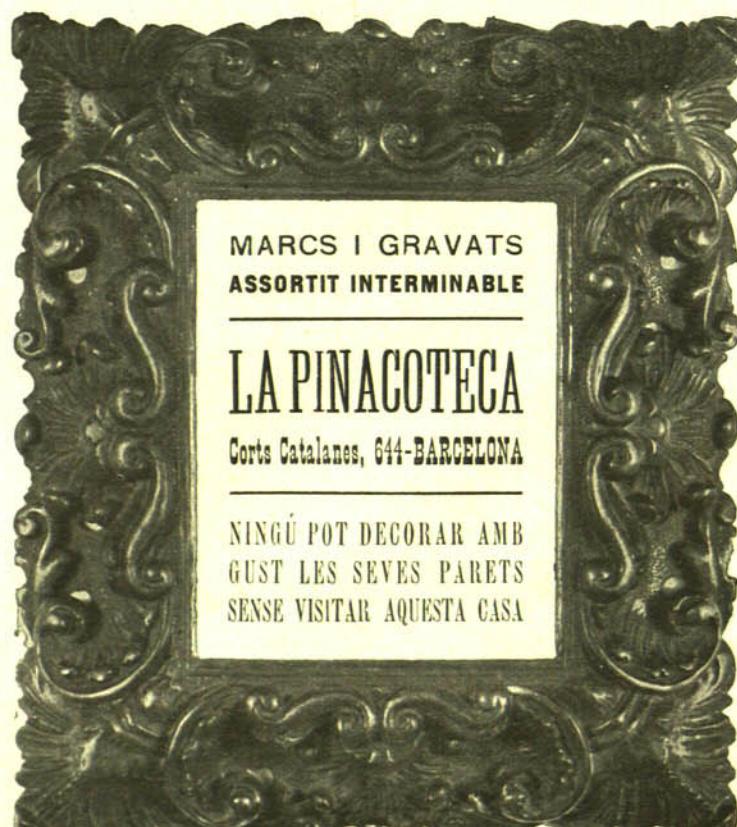
chi sa se resisterà per 3 ore
rabbricato troppo presto stanotte 300 bulgari
in fretta legare inchiardare barche baril
travi gome- ne meno rumore possibile piovera
fortunatamente sospesi colle corde zattere
malgrado la corrente tuffi mota gorghi la dolce
Maritza ha il petto duro tumulto - delle - sue-
mammelle contro il ponte presto 2 mitraglia-
trici puntare contro la riva turca eccoli

eccoli turchi turchi dal forte
Kazal - Tepé

passo di corsa
slanciarsi sul ponte fiiiiischi fiiiiischi fischi
di palle **pim pam pac** fischi fischi accidenti
troppo tardi occhi 5 10 15 occhi tutti gli occhi
dei forti occhieggiare strizzare **frasttuono** de-
lle loro palpebre in batteria fiiischi **strrrr**
sulla testa 12 km. divolo **zang-tumb-tumb** 3

fracassati rimbalzello di 4 echi languido lawnnn-tennis
di suoni onda sonora ovoidale accarezzare 3
colline abbandonarsi sul ventre verde della Maritza
elasticità 150 km. monotonia sino al mare = 600000
smeraldi denti molli
del sole mordicchiare 4 minaretti di Selim Pascià
brulichio punta del ponte Turchi colpi d'ascia lam-
pi azzurri **tza tzu tza tzu** presto puntare su di loro
(ARANCIONE ROSSO AZZURRO VERD'ORO IN-
DACO VIOLETTO INCANDESCENTE PERITURO)

(De la revista *Lacerba* de Florencia)

L'ART DECORATIF

REVUE DE L'ART ANCIEN & DE LA VIE ARTISTIQUE MODERNE

DIRECTEUR: FERNAND ROCHEs □ Administration & Redaction: 67, Rue de Seine - PARIS

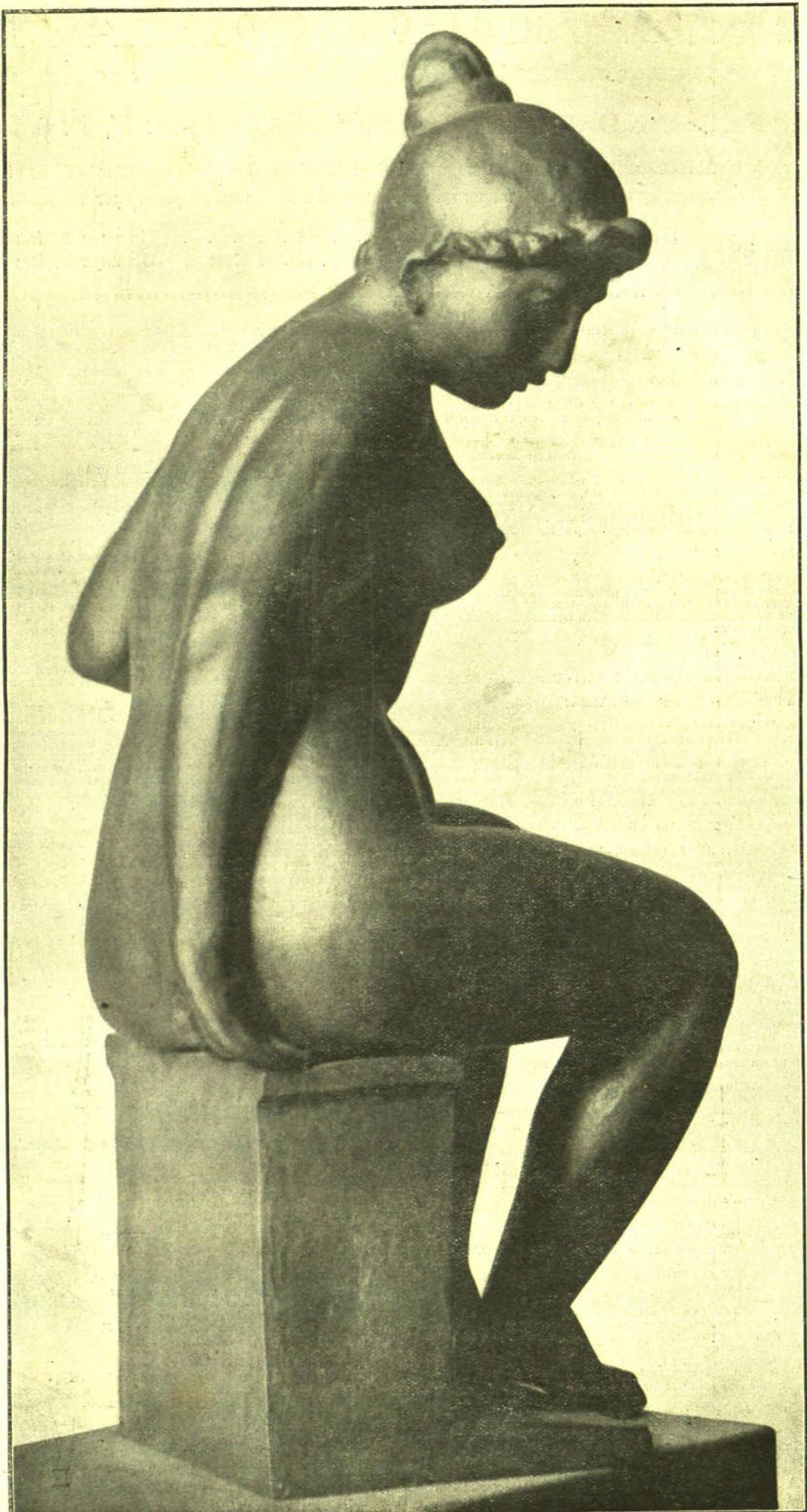
Cada semestre de L'ART DECORATIF forma un magnific volum de més de 300 pàgines amb més de 300 ilustracions.

□ L'ART DECORATIF publica en cada número una lòmina fora texte en colors propia per a encuadrarla. □

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: { França Estranger Un any: 22 fr.; sis mesos: 12 fr.
Un any: 28 fr.; sis mesos: 15 fr.

Voici une liste succincte de quelques articles importants :

- Camille Mauclair: *L'Ame d'Eugène Carrière* (13 illust.)
Marius-Ary Leblond: *Charles Guérin* (6 illust.)
Paul Vitry: Conservateur au Musée du Louvre: *Constantin Meunier* (15 illust., une planche héliogravure).
Jean Lahor: *L'Architecture danoise: gares de chemins de fer et hôtels* (8 illust.).
Camille Mauclair: *L'Œuvre d'Auguste Renoir* (2 articles, 2 numéros, 21 illustrations, 4 planches hors-texte).
Lucien Magne, Professeur à l'École des Beaux-Arts: *La Décoration du Fer* (17 illust.).
Gustave Geffroy, Administratrice de la Manufacture des Gobelins: *René Lalique* (6 illustrations).
Amédée Pigeon, Conservateur au Musée du Louvre *Fantin-Latour*. — *Souvenirs sur l'homme et sur l'œuvre* (10 illust., 2 planches hors-texte, dont 1 gravure).
Camille Mauclair: *Notes sur James Whistler* (13 illust., 1 eau forte, 1 photographie).
Jacques Copeau: *Albert Besnard* (9 illust., 1 planche hors-texte).
Le Prince Karageorgewitch: *Le Toilette féminine comprise par les artistes* (13 illust., 1 planche hors-texte).
Albert Besnard: *Madame Besnard*. — *La Femme artiste, ce qu'en pensent le monde et les hommes* (14 illust.).
M. Dieulafoy: *Introduction de l'art antique de la Perse dans l'Architecture privée*.
Camille Mauclair: *Jacques-Emile Blanche* (16 illust., 2 planches hors texte).
Yvanhoë Rambosson: *Jean Carriès* (10 illust., 1 planche hors-texte).
Gustave Quénion, Inspecteur général de l'Enseignement du Dessin: *Le Dessin et son Enseignement* (2 articles, 30 illust.).
André Saglio: *Laci Simon* (12 illust., 1 planche hors-texte).
Camille Mauclair: *Henri Le Sidaner* (8 illust.).
Albert Thomas: *René Ménard* (10 illust.).
Raymond Kœchlin, Vice-Président de l'Union Centrale des Arts Décoratifs: *L'Art japonais et l'Art moderne* (12 illust.).
Lucien Magne, Professeur à l'École des Beaux-Arts: *L'Art et les Vitraux modernes* (15 illust.).
Camille Mauclair: *Un peintre de l'enfance (Mary Cassatt)* (11 illust., 2 planches).
Maurice Pézard, attaché à la Mission de Morgan: *Les origines du bijou* (12 illust.).
Robert Hénard: *Vieilles Maisons des environs de Paris* (11 illust.).
Henry Lapauze, Conservateur du Musée de la Ville de Paris (Petit Palais): *Un grand potier d'aujourd'hui: André Méthey* (20 illust.).
E. de Crauzat: *Une découverte en lithographie* (4 planches lithographiques).
Léonce Bénédite, Conservateur du Musée de Luxembourg: *Edouard-Marcel Sandoz* (30 illust., planches hors-texte).
Albert Maybon: *L'Art bouddhique du Turkestan oriental*. — *La Mission Pelliot* (17 illustrations).
Albert Thomas: *Georges d'Espagnat* (11 illust., 1 planche hors-texte).
Raymond Crussard: *La psychologie du costume féminin* (9 illust.).
Mme. Signer, née Geröfy: *Une cité-jardin anglaise* (20 illust.).
Camille Mauclair: *Théo van Rysselberghe* (13 illust., 1 planche hors-texte).
Charles Saunier: *Félicien Rops* (11 illust., 1 eau-forte).
Maurice Testard: *L'éducation du goût et l'enseignement du dessin* (10 illust.).
Yvanhoë Rambosson: *Aubrey Beardsley* (7 illust.).
Edouard Dervin: *François Kupka* (12 illust.).
Roger de Félice: *Jean Dunand, ferronnier d'art* (15 illust.).
Jean Richépin, docteur à l'Académie Française: *Socrate et le Parthénon* (10 illust.).
François Gos: *La Broderie de St-Gall* (10 illust.).
Péladan: *L'Esthétique de Léonard de Vinci* (4 illust.).
Gustave Salé: *L'Orfèverie Laotienne* (12 illust.).
Fernand Roches: *Ameublements pour Ouvriers* (12 illust.).
Albert Maybon: *La peinture chinoise au Musée Guimet* (14 illust.).
Michel Puy: *Paul Gauguin* (14 illust., 1 planche hors-texte).
Maurice Testard: *Les Coquilles et les Coquillages en décoration* (11 illust.).
Léonce Bénédite, Conservateur du Musée de Luxembourg: *Charles Cottet* (14 illustrations, 3 planches hors-texte).
Paul Vera: *Le Jardin moderne* (13 illust.).
Comte Robert de Montesquiou: *Ingres, verrier* (12 illust.).
Maurice Testard: *La décoration des coiffures de l'Armée française* (20 illust.).
Péladan: *Les Arts du Théâtre. — Un maître du costume et du Décor: Léon Bakst* (16 illustrations, 4 planches hors-texte).
Th. de Kulmer: *L'Art paysan en Autriche-Hongrie* (11 illust.).
Camille Mauclair: *Alfred Roll* (12 illust.).
Maurice Maignan: *Cours de décoration. — Six Leçons: « Au Secours de la Corse »*. — *Les Prix de Rome et l'Administration des Beaux-Arts. — L'Art Normand (Exposition du Millénaire, Rouen). — L'Art et le Socialisme. — Ce que c'est qu'un décorateur* (56 illust.).
Pierre Godet: *Vincent Van Gogh* (16 illust., 1 planche hors-texte).
Elie Faure: *Paul Cézanne* (16 illust., 1 planche hors-texte).
Raymond Kœchlin, Vice-Président de l'Union Centrale des Arts décoratifs: *L'Art décoratif à l'Exposition de Turin* (10 illust.).
Edouard Ossent: *L'Architecture en 1911* (13 illust.).
François Gos: *L'Art Montagnard* (8 illus.).
Louis Piérard: *L'Art Wallon (Exposition de Charleroy)* (17 illust.).
Alfred Détrez: *Dessins de bijoux du XVIIIe Siècle* (47 figures).
Maurice Testard: *L'École Nationale des Arts Décoratifs de Paris* (8 illust.).
Gustave Soulier: *Les Peintres de Venise* (numéro spécial, 110 illust. 8 planches).
Fernand Roches: *Gustave Jaulmes* (8 illust.).
Raymond Bouyer: *Henri Caro-Delvaille* (7 illust.).
Marcel Montandon: *L'Art Musulman à l'Exposition de Munich en 1910* (48 illust.).
Emmanuel de Thubert: *L'Œuvre du Sculpteur Pierre Seguin au Sacré-Cœur de Montmartre* (60 illust.).
Paul Lafond, Conservateur du Musée de Pau: *Série de 8 articles sur la Ferronnerie Espagnole* (80 illust.).
Pierre Godet: *Peinture de Charnier et la Peinture d'aujourd'hui* (16 illust., 1 planche).
Dr Jacques Liouville, Médecin et Naturaliste de l'Expédition Antarctique française: *Liaison, Décorateur océanographe* (Série de 3 articles, dans 3 numéros, 70 illust.).
Jacques Rivière: *Le Poussin et la Peinture d'aujourd'hui* (16 illust.).
Jules Gauthier, Professeur à l'École des Beaux-Arts de Nantes: *Les Insectes et leur interprétation décorative* (60 illust.).
André Vera: *Le nouveau Style* (16 illust.).
- Jaques Tougendhold: *Les Illustrateurs Russes* (26 illust.).
Comte Robert de Montesquiou: *Rodolphe Bresdin, graveur* (16 illust.).
Péladan: *La France Monumentale* (22 illust.).
Fernand Roches: *Vieux Papiers peints* (6 illust.).
Emmanuel de Thubert: *Le Meuble moderne à propos des Meubles de Léon Jallot* (10 illust.).
Mme. Jehan d'Ivray: *L'Egypte, terre de beauté* (18 illust., 1 planche hors-texte).
Marcel Parayre: *L'Atelier des Arts du Bois de Toulouse* (10 illust.).
Pierre Godet: *Un Peintre Suisse, Cuno Amiet* (11 illust.).
Maurice Pézard: *Les Etoffes persanes* (19 illust., 6 planches hors-texte).
N. de Alidiso: *Les Tissus et les Dentelles de Pérouse* (10 illust.).
Paul Drouot: *Gustave Ricard* (22 illust.).
Mme. Lucie Cousturier: *Georges Sourat* (16 illust.).
Robert Lestrange: *L'Art Décoratif au Théâtre des Arts* (Série de 3 articles dans 3 numéros, 30 illust.).
Louis Hautecœur, Professeur à l'École française de St-Pétersbourg: *L'Art payssan Russe* (7 illust.).
Alfred Melani: *L'Art Serbe* (26 figures).
Fernand Roches: *Dessins d'enfants* (23 illust.).
Théodore Delachaux: *Poteries anciennes de la Colombie, de l'Amérique du Sud* (70 figs.).
J. Meier-Graef: *Greco peintre baroque* (trad. de Pierre Gadet) (.5 illust.).
Henry Frantz: *La Collection Henri Rouart* (32 illust.).
André Salmon: *Odilon Redon* (18 illust., 2 planches hors-texte).
Maurice Testard: *Johannès Chaleyé et la Dentelle du Puy* (11 illust.).
Mme. Lucie Cousturier: *Pierre Bonnard* (18 illust., 1 planche hors-texte).
Fernand Roches: *La Salle de Musique du Marquis de Polignac, à Reims* (7 illust.).
Jacques Tougendhold: *Un grand Peintre Russe, Borissoff, Moussatoff* (12 illust.).
Fernand Roches: *L'Art nouveau sur la paquebot à France* (8 illust.).
Raymond Crussard: *Couffures et Bonnets anciens* (8 illust.).
Mme. Lucie Cousturier: *Henri-Edmond Cross* (16 illust., 1 planche hors-texte).
Léon Werth: *Aristide Maillol* (16 illust.).
Gustave Kahn: *La réalisation d'un ensemble d'Architecture et de Décoration* (19 illust.).
Le Docteur Paul Pouzet: *Les Chapiteaux de l'Abbaye de Cluny* (9 illust.).
Edouard Dervin: *Paul-Emile Colin, peintre-graveur sur bois* (12 illust.).
Mme. Marval: *Les Danseurs de Fladrin* (12 illust., 2 planches hors-texte).
Mme. Th. de Kulmer: *Broderies hongroises* (9 illust.).
Mme. Lucie Cousturier: *Maurice Denis* (10 illust., 2 planches hors-texte).
Maurice Pézard: *Fernand Ruméa, céramiste* (10 illust.).
Paul Milliet: *Claude Mellan, graveur du XVIIe Siècle* (18 illust.).
Paul Claudel: *Camille Claudel, statuaire* (47 illust., 1 planche hors-texte).
D'Ardenne de Tizac, Conservateur du Musée Cernuschi: *L'Art bouddhique* (44 illust.).
Maurice Facy: *Les Dentelles et broderies bretonnes* (11 illust.).
A. Jacquin: *L'Exposition Rembrandt à la Bibliothèque Nationale* (11 illust.).
Meier-Graef: *Les Monuments de Rodin* (6 illust.).
Thadée Natanson: *Félix Vallotton* (7 illust.).
Jeanne Desagnes: *Le Septième Exposition de la « Libre Esthétique »* (30 illust., dont 3 d'après Henri Evenepoel).
Arthur Layard: *F. Frangwyn* (9 illust., 1 planche hors-texte).
Meier-Graef: *P. Serusier, à l'Hermitage près Alençon* (6 planches hors-texte).
Jacques: *Oeuvres Décoratives de P. Ranson* (9 illust.).
Henri Franz: *La Peinture décorative* (8 illust., d'après les cartons de M. Albert Besnard, pour la Décoration de l'Hospice de Berck-Plage).
Charles Saunier: *Le Sentiment Décoratif des Primitifs français* (8 illust.).
Paul Vitry: Conservateur au Musée du Louvre. — *L'Exposition du XVIIIe siècle à la Bibliothèque Nationale* (8 illust.).
Meier-Graef: *Maurice Denis* (12 illust.).
Jeanne Desagnes: *Le Septième Exposition de la « Libre Esthétique »* (30 illust., dont 3 d'après Henri Evenepoel).
Arthur Layard: *F. Frangwyn* (9 illust., 1 planche hors-texte).
Meier-Graef: *P. Serusier, à l'Hermitage près Alençon* (6 planches hors-texte).
Jacques: *Oeuvres Décoratives de P. Ranson* (9 illust.).
Henri Franz: *La Peinture décorative* (8 illust., d'après les cartons de M. Albert Besnard, pour la Décoration de l'Hospice de Berck-Plage).
Charles Saunier: *Le Sentiment Décoratif des Primitifs français* (8 illust.).
Paul Vitry: Conservateur au Musée du Louvre. — *L'Exposition du XVIIIe siècle à la Bibliothèque Nationale* (8 illust.).
Meier-Graef: *Maurice Denis* (12 illust.).
Paul Flobert: *L'Illustration des Titres de Musique* (16 illust.).
Hippolyte Buffenoir: *Les Portraits authentiques de Jean-Jacques Rousseau* (14 illust.).
Gustave Valmont: *L'Exposition de l'Art des jardins à Bagatelle* (11 illust.).
André Salmon: *Marie Laurencin* (6 illust.).
José Clara: *Isadora Duncan* (54 figures).
Mme. M. Hollebecque: *L'Art pour l'Enfance* (8 illust.).
Maurice Testard: *L'Enseignement du Dessin dans les Lycées de France* (11 illust.).
Péladan: *Ferdinand Hodler* (15 illust., 1 planche hors-texte).
Charles Malpel: *Henry Parayre* (10 illust.).
- Pour paraître prochainement, avec un grand nombre d'illustrations:
- Jacques Rivière: *Chassériau*.
Jules Gauthier: *Les Papillons et leur interprétation décorative*.
Léon Werth: *Toulouse-Lautrec*.
Paul Drouot: *Charles Cottet et l'Histoire de Don Quichotte*.
Paul Baudouin, Professeur à l'École des Beaux-Arts: *La technique de la fresque*.
René Thieussing: *Mind, le « Raphaël des Chats »*.
Maurice Facy: *L'Art breton*.
Louis Rouart: *Edgar Degas*.
Le Caractère Auriol par son auteur.
Fernand Roches: *Henri Rousseau (Le Douanier)*.
Pascal Fortuny: *Les Devantures de boutiques*.
Michel Puy: *L'Art et l'Ethnographie*.
Octave Pinot: *Les Encensoirs anciens*.
Fernand Roches: *La Bijouterie allemande en France*.
Robert Lestrange: *Raffet inédit*.
Le Musée Courtauld.
Jean-Louis Vaudoyer: *Le graveur Meryon*.
Mme. Lucie Cousturier: *Renoir (Illustrations inédites)*.
Fernand Roches: *Le profil de la France*.
Pierre Godet: *Un peintre Suisse: Louis de Meuron*.
Henri Rouart: *Manet (documents inédits)*.
Guillaume Apollinaire: *Picasso*.
Ciolkowski: *L'Art paysan Russe*.
H. d'Ardenne de Tizac: *Gauguin sculpteur et céramiste*.
Mme. M. Hollebecque: *L'Art Décoratif à l'époque de la Pierre polie*.
Jean Escard: *Les Gemmes gravées*.
Mme. Gil May: *L'Art du Théâtre de Gordon Craig*.
Mme. Lucie Cousturier: *Les Dessins de Seurat*.
Articles sur Vuillard, Roussel, Guérin, Albert Marquet, Etc.. etc.

DONA ASSEGUDA, per Aristides MAILLOL

CLIXÉ CREDIT PER LA REVISTA «L'ART DÉCORATIF»